

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

ה.

מסורת הש"ס

(א) [עֲרֵכְרִי לֹא], (ב) עִירוֹצִין נֹא.
מִכּוֹת י: חוֹלִין פֹּה, יִצְמוֹת ח:
נִדָּה כֹ: יוֹמָא ז: הַרְוִית ח:
מִנְחוֹת ז. מֵה. כְּדוֹרוֹת לֵב,
כִּ"ח אֲרִיִּל, (ב) וְלִבְרָה
(ג) תְּמוֹרֶה יד, (ו) שֶׁס וְסָדֵר
עוֹלָם פ"ד, (ז) לִקְמֹן לֹט. נִדְרִים
ד: מַעֲשֵׂי ח. מְסֻדֶּרִין כֹ: מִ"ק
ט"ז: (ח) תְּמוֹסֶפֶת תְּמוֹרֶה
י. ד"ה [מִשְׁרָא], (ט) לֵעֵל ג:
וְשִׁי"ח י: [יִקְרָאֵהוּ כֹ], (י) זֵיל
זֹה, (ל) זֵיל מִשְׁמַע,

נוסחת הריב"ז

א) כלומר שק: צ] יום עצמו:
ב) גמור לה דרכמי:
ג) דשלשים יום: ה) להי לא:
ד) (ואיכא למימר הכי) ליתא
ה) דביבדי: ו) ולר' יוסי:
ו) ואורחיהו: ז) אחיו: ח) ל' ביבדי:
ט) (בית) ליתא ביבדי:
י) שיהי: יא) למלו: יב) לפי
יג) לשיל ועלי יושב
יד) שצאתו: יו) יושב:
יז) (עק) ליתא ביבדי:
יח) ששמינו: יט) מרו:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והא ר' הוא
וכו' דההוא ג"ס:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מ"ט גבי כהנים.
ווא"ב נילף וכו'. ק"ל הא
שפיטא דאין ללמוד גע' ממזר
סתם דסתם פסק מירתו ונ"ע
דערעין מירתו עולם אלף
ידידיון מחלל כן ממזר עין
פסע דגבי כהן שיעור ל' יום
וואמרי' הטעם גבי כהן משום
כבוד ודעי' דשיעור כובד ל'
יום וזהו העיקר מה דרצינו
למליץ שיעורא דכבוד כמה
ומה שייכות למלך ענין
זה ממזר סתם:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] תוס' ד"ה הי (מקץ)
ארבעים שנה למאי וכו' תלה
מרידת [אנשלוס] בשאלת להם
מלך]. נ"צ כאן הס"ד ואח"כ
מה"ד שהיא [שנת יוד] א"מ:

הגהות התוספות

1. צ"ל והא רבי הוה דלמר
2. צ"ל בכל
3. צ"ל אהרן
4. צ"ל מ' וזות
5. צ"ל ולפי
6. כאל סה"ד ומה"ד
7. וזות שיהיה
8. צ"ל ולפי' וזות וספי'
9. צ"ל הכתובים

מוסף רע"י

ואין ימים פחותים
משנים. דלע שטאט ציר לוקט
פחות משני ימים (עדרוי לא).
והיו צריכע או דאס צווייטע
לען גיירע שווע זע מווע (יחזק)
בב. מכות יג. לומר ילפינ
גיירע שווע משנים ציטע כמו
דעווע מדינע ציטע או מדינע
עדי (דב. כב). לעפינ אלע
דעמו קראי להדיע, כיון
דמדינע ציטע כען שמשע
ליינען צווע גיירע שווע (יבמות
יז. ודאע גיירע עדרוינ יא.
באורכה).

פי' הרא"ש

מה להלן י"ב חדש דכתיב עד מלאת לו שנה תמימה. והא [רבי הוא] דאמר התם בערכין אין ימים פחותים משנים

וַיִּוִּלְעוּ מִצֵּי עֵרִי חֹמֶה. דְּכַתִּיב דְּהוּ יָמִים תְּהִיָּה גְאוּלְתּוֹ מֵהַ לְהֵלֵךְ יָ"ב
 כְּדִמְפָּרֶשׁ זִיָּה קִרְא' וְאֵם לֹא יִגְאֹל עַד מֵלֶאֱחַ לֹו שְׁנֵה תַמִּימָה:
 גְּבוּרָתִי אֹמֶר. אֲכַשְׁלוֹם הִיָּה מִגְּלַח אַחַת לִנִּי יוֹם: שְׁכָן מַצִּינוֹ
 מַלְכִּים.⁽⁶⁾ שְׁכָן נוֹהָגִים: וְהָ רַבִּי הוּא דְאֹמֶר. בְּמִסְךְ עֲרִכְיוֹ (דף לז).

ימים תהיה גאולתו אין ימים פחותים
משנים שאם בא לגאולה חצותו יום
שמשכנה לו אינו יכול לגאולה עד
יעברו עליו ב' ימים לפי שאין מקרא
יואל מדי פשוטו והכל נמי מאי חזא
רבי (א) מההוא ג"ש מה הלן י"ב חדש
כ"י נגמר מהארץ עמנו וינחמנו
דאבשלוס מגלה היה לשני ימים:
האי ג"ש. דגמיר מצתי ערי חומה:
משום כוזב הוא דקא גמיר (א).
דכתיב ציה אבשלוס (ש"ס) כי כזב עליו
וגילוח: וכשני ימים לינא כוזב.
ומשום הכי לא גמיר מיניה: ולימא
דשתי שנים. משמע האי מקץ ימים
לימים אשר יגלה דשתי שנים נמי
יאקרו ימים כדכתיב ויהי מקץ שנתי
ימים: ואימא שלשים יום. דשלשים

ואִיקְרוּ יָמִים כְּדַחֲבִיד עַד חֹדֶשׁ יָמִים:
וּבַיּוֹמָא מַהֲבָא מִיָּמִים יָמִימָה. תִּלְכְּנָה
בְּנוֹת שִׁרְאֵל לַתְּנוּת לְבַת יִפְתָּח ד' יָמִים
בְּצַנְשָׁנָה דְּהֵייוּ יוֹם א' לְשִׁלְשָׁה חֲדָשִׁים
הִכָּא נְמִי יִנְמָא דְּמַגְלָח הִיָּה אֲצִשְׁלוּם
(לִג' חֲדָשִׁים. לַתְּנוּת לְשׁוֹן תַּאֲחִיָּה וְאִנְיָה
(אִיכָּה 3): וְשׂוּכָא וְכָא בִּרְכוּ וּ
הִיָּה אֲצִנָּה וְכָא הִיָּה בִּיָּאָה. מַה בִּיָּאָה
מַצִּיתוּ שֶׁל כֹּהֵן לְבִית הַמִּטְנוּעַ חוּלֵן
וְקוֹרָא וְטַח וְנוֹתָן שְׂבוּעַ לְהַסְגִּירוּ אִף
כִּכְלָן בְּצִיבָה אִף הִכָּא נְמִי כִּיּוֹן דְּכַחֲבִיד
מִיָּמִים יָמִימָה לִיָּהּ נְמִי כִּמְאֵן דְּאִמֵּר
יָמִים: א"ר. הִלָּל יִלְפִינָן מֵהִהוּ
קִרְרָא דְּכַחֲבִיד צִבְתָּ יִפְתָּח דְּמִנְא יְדַעִין
דְּקִרְמַתְלָא יִרְחִין לְתַלְתָּא יִרְחִין הִיָּה חַד
דִּלְמָא. הִלָּל דְּקִמְרָא חַד
יָמִים צַנְשָׁנָה הִכָּא הִיָּה לְסוֹף ד' יִרְחִין
חַד יִזְמַנָּא וְלִתְרִין [יִרְחִין] חַד יִזְמַנָּא
וְלִאֲרַבְעָא יִרְחִין חַד יִזְמַנָּא וְלִתְרִין יִרְחִין
חַד יִזְמַנָּא דְּהֵייוּ נְמִי אֲרַבְעָא יִזְמַנִּין
וְהִיָּלְכְּן הִוָּלֵל וְאִיכָּא לְמִימֵר הִכָּא
וְאִיכָּא לְמִימֵר הִכָּא שְׂבָקִין הִהוּ
קִרְרָא דְּלָא מִפְּרַשׁ וְגַמְרִין מִקְרָא
דְּקִרְמַתְלָא דְּהֵייוּ מַצִּית עִיר חוּמָה:
גַּבְיָא כְּהֵנִים. הַדְיוּטִים: מִיָּדִי הוּא
דְּאִמְרִין דְּמַגְלַחִין בְּשִׁלְשִׁים
יוֹם אֲלָא מַשּׁוּם דְּאִיכָּא כּוּבֵד שִׁיעֵר
וְהוּוּהוּ לִיָּה נִיוּל הִכָּא נְמִי אִיכָּא
כּוּבֵד וּמַשּׁוּם הִכָּא הִיָּה אִוּמֵר רַבִּי
שִׁלְשִׁים יוֹם: לְדַבְּרִי רַבִּי יוֹסִי דְּאִמֵּר
שֶׁשֶׁמְגַלַּח מִצְרָא שָׂבַע לַעֲרֵב שָׂבַע מֵאִי
הִיָּה אִיכָּבֵר אִיכָּבֵר עַד דִּידֵּיהּ לִיָּהּ מִזִּיל לְשֹׁאֵר
הִאֲחִיָּה הִאֲחִיָּה נְמִי וְהוּגִין לְהַסְתַּפֵּר

חֲדָשִׁים זמן שחל יו"ט להיות בחמשה שבט לחזקת
הַיּוֹם מאי שנא אבשלום משאר מיירי עולם דמתספרים אחת ללי יום
 וחת הוה לא הוה כוזב לדידה עד שנים עשר חדש כי ראוי גבורתו [שופטים]
 בשבת הוה ליה כוזב כאשר [ואחין] אבל לשאר אינשי ליכא כוזב עד ל
 והלא לא היו למלוכות [ובית דוד אלף ל': לקח מ' שנה ששאלו להם]
 לדוד [למלוות מ'] שנה וכשתמלחו מ' שנה ששאלו ישראל מחך מ'
 שנה שעדיין לפי טעמו של יצא טעיבו של שאול צבולו ואפי טעיבו של
 נתיבי ושמואל כמו שלמדנו [וצברד עולוס] שלח את שמואל לפני מ'
 הקדק של אבא ואברהם לצברון להסב לי שם המלוכה. ואם נפש אדם לו
 מלוכות של שאול ושמואל לא מת לפני שאול אלא ד' חדשים מכאן
 על הכסא (שמואל א') [ובאותו יום נתמנה לשופט והיינו דכתבי']
 צו בשמואל (ש) ויש שם עד עולם עד עולמו של יוצל י' שנים ו
 שנים נתמנה על ישראל מ' שנה ובסהיה לו לעלי ארבעים שנה בן
 שנה אחת לעיצורו כמה נשחיירו לו משנותיו של שמואל י"ג לא מהן
 [ואחריו אחת שמלך שאול ושמואל ושמים שמלך שאול בעצמו]: **בְּרֵאשִׁית**
 לגדר דר מזל האיר יחיר מור נד מור יחיר האיר מור מור
 ומור נדרו מור הר י' חקר אחד. מר אלהיו לא קחשיב לפני
 [משניות] חלה עד מירות. שאם אמר היינו מיר אם אוכל כבר ר'
 על גב דכרך אחד הוא חלה מירות על מירות. וכיון

ותחלת גאולה. ודריש ל' שנה לסוף גאולה משום דכתיב עד מלאת לו שנה תמימה גאולה. (ט)
 לג' חדשים: זו היא שיבה זו היא ביאה. מה ביאה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שכר אף שיבה
 ע"ע אע"ג דלא דמו תיבות להדרי כיון דמשמעותן חד קא דריש ליה בג"ש: דילמא ד' ירחי חד
 מיס הראשונים היו מארבע חדשים לד' חדשים וב' האחרונים מב' חדשים לב' חדשים. הלכך

(א) נראה ד"ל ואימא מהבא מימים ימימה תלכנה בנות ישראל וגו' ארבע ימים בשנה. (ב) שייך לע"ב.

אֵין¹ ימים פחותים מע
המוכר יכול לגאול צ
צכל² צ' ימים יקל שערו
נחשב³ ג"ש אהני³ חלא מנ

ויליף ימים ימים מבתי ערי חומה מה התם
 י"ב חדש א"ף כאן י"ב חדש ר' נהוראי אומר
 ממגלה אחת לל' יום רבי יוסי אומר מגלה
 מערב שבת לערב שבת שכן מצינו בבני
 מלכים שמגלים מע"ש לע"ש מאי טעמא
 דרבי יליף מבתי ערי חומה והא רבי הוא
 דאמר ^א אין ימים פחותין משנים האי גזירה
 שווה משום כבוד גמיר ובשני ימים ליכא
 כבוד ואימא ב' שנים דכתיב ^ב ויהי מקץ
 שנתים ימים דנין ימים שאין עמהן שנים מימים
 שאין עמהן שנים ואל יוכיח זה שיש עמו
 שנים ואימא ל' יום דכתיב ^ג עד חדש ימים
 דנין ימים שאין עמהם חדשים מימים שאין
 עמהם חדשים ואל יוכיח זה שיש עמו
 חדשים ואימא מהכא ^ד מימים ימימה וגו' דנין
 ימים מימים ואין דנין ימים מימימה ומאי
 נפקא מינה והא ^ה תנא דבי ר' ישמעאל ^ו ושב
 הכהן ובא הכהן זו היא שיבה זו היא ביאה
 הני מילי היכא דליכא דדמי ליה אבל היכא
 דאיכא דדמי ליה מדדמי ליה ילפינן ^ז איכא
 דאמרי מנא ידעינן דכל תלתא ירחין חד זימנא
 דילמא ארבעה זימני בשתא ^ח (א"נ) ארבעה
 ירחין חד זימנא תרין ירחין בחד זימנא רבי
 נהוראי אומר מגלה אחת לשלשים יום מאי
 טעמא גבי כהנים משום דאיכא כבוד ה"נ
 איכא כבוד ר' יוסי אומר מגלה מערב שבת
 לערב שבת מאי איכא ביניה לשאר אחוהי
 יום טוב שחל להיות באמצע שבת דאחוהי
 ממגלחין הוא לא מגלה אי נמי לגלוחי מן
 צפרא דמעלי שבתא אחוהי מגלחין איהו
 לא מגלה עד פניא ^ט הני ארבעים שנה
 מאי עבדייתהו ר' נהוראי אומר משום
 רבי יהושע לקן מ' שנה ששאלו להן מלך
 תנא אותה שנה ששאלו להן מלך היא
 שנת עשר לשמואל הרמתי: **מתני'** ^י סתם
 גזירות ל' יום: **גמ'** מנהני מילי אמר רב
 ממתנא אמר קרא ^{יא} קדוש יהיה יהיה
 בגמטריא תלתין הוו ^{יב} בר פדא אמר כנגד
 גזיר גזירי האמורים בתורה ל' חסר אחת
 ורב מתנא נמי גילף מגזיר גזירי אמר
 מלך ההוא לדרשה ^{יג} מיין ושכר זיז
^{יד} לאסור יין מצוה כיון רשות ^{טו} כי
 פליא לגזר גזר גזיר להזיר מלמד

וְיָוֶה בְּחֵמָה עֲשֵׂה דֹחֵק מִגְלַחֲתָן בְּעֶרְבַּי יוֹם טוֹב וְהוּא
 עֲשֵׂה דִמְתַּפְּרִים אֶחָד לִי יוֹם מִשּׁוֹם דְּלִגְבִי דִידְכוּ הוּא כּוֹזֵב
 חֵדֶשׁ כִּי כֹחַס נִבְרָתוֹ [שׁוּפְטִים] וְלִרְבִּי יוֹסִי הוּא [לְדֹארוֹרִי
 וְאֶחָד אִינְשִׁי לִיכָא כּוֹזֵב עַד לִי : פ' הֵי מ' שְׁנָה. דְּכִתְבִי ע"ש]
 : לְקָן מ' שְׁנָה שְׁמָלוֹ לֵהֵם מִלָּךְ. הִיא שְׁנַת עֶשֶׂר לְשָׁמַיָּה
 שְׁנָה שְׁמָלוֹ יִשְׂרָאֵל מִלָּךְ מִיּוֹם לְיוֹם אַחֵר שְׁמָלוֹ שְׁמָלוֹ
 אֶחָד בְּעוֹלָם וְאֶחָד טִיבָעַ שֶׁל שְׁמָלוֹל בְּעוֹלָם שְׁהִי עֵקֶר לֵאמֹר
 שְׁמָלוֹ מֵת שְׁמָלוֹ לִפְנֵי שְׁמָלוֹ אֶחָד ל' חֲדָשִׁים וְלִי שְׁמָלוֹ
 הַמְּלוּכָה. וְאֵם נֶפֶשׁ אֶדָם לֹמֵר מִינִן אֶתָּה אֹמֵר שְׁמָלוֹ שֶׁ
 אֶחָד אֶחָד ד' חֲדָשִׁים מִכָּאֵן אֶתָּה לֵמֵד בְּצִאֲתוֹ יוֹם שְׁעֵלְתָּ
 לְשׁוּפְטִי וְהִיָּינוּ דְּכִתְבִי יוֹשִׁיעַ עַל הַכֶּסֶף וְלִמְדֵנוּ בְּצִאֲתָהּ
 עוֹלָמָה שֶׁל יוֹזֵל ג' שָׁנִים וְשָׁנִים שְׁנִים שְׁגַמְלָנוּ אִמּוֹ הֵרִי
 לוֹ לַעֲלִי אֲרֻבָּעִים שְׁנָה בֵּן כְּנֹה שְׁנִים הִיא שְׁמָלוֹל הוּא
 חֲמִישֵׁי שֶׁל שְׁמָלוֹל י"ג זָא מֵהָן עֶשֶׂר שְׁמִלָּךְ שְׁמָלוֹל אַחֵר מִיִּתְתָּ
 עֲשֵׂה שְׁמִלָּךְ שְׁמָלוֹל בְּעֵצְמֹ: בִּר פִּרְא אַחֵר כִּגְדָּה גוֹיִר גּוֹיִר וְגו'
 גּוֹיִר יוֹיִר הַיּוֹיִר מְרוֹ מְרוֹ וְהַיּוֹיִר מְרוֹ מְרוֹ הַמְּרוֹ מְרוֹ הַמְּרוֹ
 מְרוֹ אֶלְהִיזִי לֹא קִשְׁבִּי לְפִי שְׁוֹאִי לְשׁוֹן מִיּוֹרֹת אֶחָד לְשׁוֹן
 רִיבִי מִיִּר אֵם אֹכֵל כְּכֹר וְ וְחֹר וְאֶחָד רִיבִי מִיִּר אֵם
 מִיּוֹרֹת עַל מִיּוֹרֹת. וְכִיּוֹן דְּהִנֵּי אִמּוֹ לְדִרְשָׁא וְלֹא לֵמֵד

ג'מט' דלא מ"י" מדות היא שהתורה
דלא קחשיב דלשון כתר ונזר הוא כ
מלמדרש ג'י' מלה : הנהו נזיר נזור ל
כולהו למניינא דהנהו לאו לד

ם. דדריש מימים תהיה גאולתו שאין
זות משני ימים. (והא ח"ר כו') הכי נמי
שני דצב' ימים ליכא כווד ומסתמא לא
מעו דמים דהיינו שנה תהיה גאולתו
שגואל אחרי צ' ימים כל השנה

כדרכיב צתריה ואס לא יגאל כל
מלאת לו שנה תמימה אלמא דכל
השנה גואל: **תלפחא** בנות
ישראל צתנות לבת יפתח ד' ימים
בשנה. ומשמע צסוק כל ג' חדשים
הלכו לראות ומשני מנא ידע' דמחלקין
השנה בשנה דילמא תרין ירחין צחד
ומנא דו' ירחין צחד ומנא וצ' ירחין צחד
ומנא ובר' ויין דהכי הוא לא ידעין
מהיכא יניף גליין לן למיילך ממקום
שיכול להיות אלדב * (עוד) להכי
ילפין מצדן ערי חומה: **מ"ו** נבי
בהנים [דאיבא] כובד. ואסי' ונא
כהנ' עזמס ילפי' (תענית פ.) מסתם נז'
פרע פרע דמקילין אחת לשלשים יום
* וא"כ יניף מזר עולם מסתם מזר
דהוי לשלשים יום וי"ל דלא מיסתבר
ליה ללמוד קדושת עולם מסתם
שעה ולהכי יליף מכהנים אע"ג דלמד
מן הלאה משום דכהנים נמי קדושת
עולם הוו: **מא' איבא** ביניה
לשאר אחוהי. ואסי' וימאל דליכא
צינייהו קרצנות דהוא מציל ולא הן
וי"ל דה"ק מאי איכא ציניה צתגלות
דקאמר קרא ויהי מקץ ימים אשר
יגלה * משום דצתגלות יהי מאחר:
הנ' (מקין) מ' שנה צאבא. פי' ללינא
למימר למ' שנה (למאי) למלכות
צית דוד דלא מרד אצטלוס דהא

משעבד קרתי ליהי מלך ה' שנים אחד
מעשה זה ג' של רעב ואחד שמנה
ישראל ואחד שהעמיד משמרות ומשני
מקד' מ' שנה ששאלו להם מלך (אלו)
שמרדכי^א במלכו של עולם חנה מרדכי
[אזשלוס שצאלתם להם מלך חנה]^א שהיה
שנת עשר לשמואל וצחאי י"א העמיד
מלך ומלך חאי י"א וב' שנים הרי ד'
שנים לשאלה וצמחלת ל' למלכות בית
דוד היא שנת מ' לשאלה ואח"כ מרד
אזשלוס והשנה ההיא היה שנת רעב
וגם אותה שנת מ' לשאלה ואפי"ם מרד
במחלת שנת מ' לשאלה ולאו דוקא
מקד' מ' שנה: **סתר** ציורת שלששים
יום. וצמחלת מפרש טעמא:

בר פדא אמר כנגד נזירות האמורין
בתורה שהן 5' חסר אחת. פירוש
כתובים⁹ צפרשת מיר וכנגדן מושך
קמס
שהנזירות חלה על נזירות
ובר

וּמִגְּמַל עַד עֶרֶב שָׁבַת. וְהִי קִשְׁיָן לְ
 בְּנֵי מִתְחַד לְטַעֲמֵיהֶם דְּלֻשָׁלוֹם הוֹאִיל וְצִלָּה
 וְדִבְנֵי מַלְכִּים לְהַסְתַּפֵּר מֵעֶרֶב שָׁבַת לְעֶרֶב
 וְיִהְיֶה מִקֵּץ מ' שָׁנָה: מֵאִי עֲצִידֵיהֶיו.
 לְהִרְמַמִּי. שֶׁאֲצִלָּלוֹם הִיּוּ יוֹדֵעַ שְׁעֵת
 שְׁאוֹל דְּהֵינּוּ בְּתַחֲלִיל הַמִּלְכוּת וְעֵלְתָה
 לָךְ אֶת פֶּסֶק וְשָׁמַיִם שְׁמֶלְךָ שְׁאוֹל בְּעֵלְתָה
 דְּרוֹד וְעֵלְתָה אֲצִלָּלוֹם וְאִמְרָה עֲכָשִׁי הִגִּיעַ
 וְשִׁמְלוֹ שְׁמוּאֵל וְשְׁאוֹל שְׁהִיתָ בְּתַחֲלִיל
 חֲנֻנָה לְשִׁילָה ^ס דְּכַתִּיב וְעֵלִי הִכָּה יוֹשֵׁב
 וְנָה תַעֲצֹרָה חֲנָה וְיִלְדָה שְׁמוּאֵל וְנִאֲמַר
 שְׁמִים שֶׁל שְׁמוּאֵל יִיב שְׁמִים וְעֵלִי כִמָּה
 וְאִמְרָה בֶן יִיב שָׁנָה שְׁלִרְךָ אִתָּה לְהוֹאִיל
 שֶׁל עֵלִי וְנִשְׁתַּיִּירוּ ^זלָהֶן ג' שְׁנִים וְזוֹ הִיא
 הַזִּכְרוֹת הָאִמּוֹר צַ' נוֹיֵר שָׁהֵן ל' חֶסֶד
 מִזְרָה מִזְרָה הַמִּזְרָה הַמִּזְרָה דְּרוֹד
 מִטְרָה כִּמוֹ הַמִּזְרָה: נוֹיֵר הַלּוֹיֵר מִלְּמַד
 וְשִׁמְלוֹ כֶּכֶר וְזוֹ אֲכַלְתָּ מוֹנֵה שְׁמִי מִזְרָה
 וְנִאֲחֵרִי נְמִי לֹא לְמַנִּינָא אִתּוּ:

דרשת בהן: כנגד נזיר נדרו יזיר וכו' ול' חסר א' תרגומין כלילא: ורב מתנא נילף מנזיר נורו דמסתבר שו אשא. קצת מינייהו ודרשין להו הלכך לאו למנינא א מגלי על אינך דכמו דהנך למנינא אינך נמי למנינא

עין משפט
נר מצוה

לא א מיי פ"ג מהל' מזירות
הלכה יב:
לב ב מיי שם הל' א סמג
לאחין רמג:
לג ג מיי שם הלכה ו והל' י:

תורה אור השלם

1. וְאֵשֶׁת יִצְחָק בְּיָמָיו
וְהָיָה עִמָּה מְשֻׁמֶשֶׁת עַד חֹמֶה וְהָיָה
עֲדָלְתוֹ עַד חֵם שְׁנַת מִמְּכֹר
יָמָיו תִּהְיֶה אֵלָתָהּ
וְיִקְרָא כֹה עָלֶיהָ
2. וְעַד מִזְקֵן שָׁנָיוּ כִּי
תִּהְיֶה חֵלֶם וְהָיָה עֲמֶה
עַד אֲשֶׁר יִקְרָא
3. עַד דְּרַשׁ יָמָיו עַד אֲשֶׁר
יִקְרָא מֵאֲנָפִים וְיִקְרָא
לְכָסֶךָ יִקְרָא יָנִין בְּמִטָּתָהּ אִם
אֲשֶׁר בְּקִרְבָּכָם וְתִכְבְּדוּ לָפָנָיו
לְמִצְרַיִם לָמוֹת אִם יִצְחָק
מִמֶּנּוּ
4. מִיָּמָיו יִמְחָה מִלְּכָנָה
בְּנֹתָ שְׂרָא לְחֹנֶה לְכָסֶךָ
פְּתוּחַת הַגְּלִיל עֲרֻבֶתָהּ
וְשֵׁם בְּשֵׁנָהּ שְׁפֹטִים אִם
5. וְשֵׁם הַבְּהֵן בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְיִקְרָא הָיָה פֶּשֶׁה הַגְּלִיל
בְּקִרְיַת הַבְּרִית
וְיִקְרָא עַל
6. כִּי יָמִי נָדָר נָדָר תֵּעָר
עָלָיו יִעָרֵב עַד אֲשֶׁר עַד
מִלֵּאת אֲשֶׁר יָמִי לֵי לֵי
קוֹשׁ יִהְיֶה גִדְל פְּרֵעַ שְׁעֵר
מִבְּרֹדֵי אִם
7. מִשְׁן וְשָׂכָר יִדָּן חֶזֶן יָנִין
וְחֹזֶק שָׂכָר לֹא יִשְׁתֵּה וְכָל
שְׂמֵרַת עֲנִיבֵל אִם יִשְׁתֵּה
וְעֲנִיבֵים לֹחִם וְיִשְׁתֵּה לֹא
וְיִבְאֵל
8. דָּבָר לֹא יִשְׂרָאֵל
וְאֲמִרַת אֲלֵנִים אִשׁוּ אִשׁוּ
אֲשֶׁר יִפְלֵא לְנֹדָר נָדָר
נֹדָר לְחֹדֶר לֵי
מִבְּרֹדֵי אִם

פי' הרא"ש (המשך)

[illegible][illegible]

לכד מנזר אלהיו על ראשו
טפי דכלהו איכתבי למניינא
איכתיבו: 3) מדהנהו למניינא
תרתי שמעי' מינייהו: